

The background of the entire page is a photograph of a person's silhouette from behind, looking out over a vast landscape under a dramatic sky. The sky is filled with soft, glowing clouds in shades of orange, yellow, and light blue, suggesting a sunrise or sunset. The person's silhouette is dark against the bright light of the sky. The overall mood is contemplative and serene.

Hoe volg ik Jezus

het komende jaar?

David Platt

Gods doel voor Jezus' volgelingen

Denk aan je gemeente. Denk niet aan het gebouw of de parkeerplaats. Probeer je niet de verenigingen en activiteiten voor te stellen. Denk gewoon aan de mensen. Of het er nu vijftig zijn, honderd, vijfhonderd of vijfduizend. Stel ze je voor. De mensen die jouw gemeente vormen.

Denk nu aan de mensen in deze wereld vol opstand, lijden en pijn. Denk aan deze wereld waar drie miljard mannen, vrouwen en kinderen met minder dan 2 euro per dag moeten overleven. Miljarden leven in absolute armoede. In afgelegen dorpen en sloppenwijken verhongeren en sterven honderden miljoenen mensen aan te voorkomen ziekten. Denk aan deze wereld waar miljarden mensen in beslag genomen zijn door valse godsdiensten en meer dan twee miljard van deze mensen hebben nooit het Evangelie gehoord. Ze zijn allemaal (letterlijk miljarden mensen) op weg naar een eeuwige hel — lijden wat nooit, nooit, maar dan ook nooit zal eindigen.

Maar jij, en de mensen in je gemeente zijn veranderd door het Evangelie van Christus. Jullie weten dat Jezus aan het kruis gestorven is en opgestaan is uit het graf om mensen te redden van hun zonden. In je eigen hart heb je het geproefd en gezien dat Hij alleen de zielen van de mensen kan verzadigen. Je hebt je wil onderworpen aan Zijn wil en je verlangt er naar van Hem te getuigen in deze wereld. God heeft jullie samengevoegd als broeders en zusters in een plaatselijke gemeente met een wereldwijde opdracht:

Onderwijs al de volken. Maak discipelen uit alle volken.

God heeft een ieder van jullie gevuld met de kracht van Zijn Heilige Geest om een jullie individueel, maar ook samen, in staat te stellen om de wereld te bereiken met het Evangelie.

Dus als je niets anders had dan mensen — geen gebouwen, geen verenigingen, geen stafleden en geen activiteiten — en je kreeg deze opdracht, waar zou je dan beginnen? Zou je geld gaan verzamelen zodat je miljoenen kon uitgeven aan een gebouw waar jullie elkaar zouden ontmoeten? Zou je de beste spreker gaan zoeken, de beste muzikanten, de meest getalenteerde stafleden om presentaties en activiteiten te regelen die aantrekkelijk zijn voor jullie eigen families en kinderen? Zou je al je middelen wijden aan dat wat het meest comfortabel, vermakelijk en aangenaam is voor jezelf?

Ik denk niet dat je gemeente dat zou doen — ook mijn gemeente niet. Niet als we werkelijk Gods Woord geloven en werkelijk Gods wereld zien. Als we zien dat er miljarden mensen zijn waarvan de meesten het Evangelie nooit gehoord hebben. En als we ons zouden realiseren dat er honderden miljoenen mensen verhongeren van de honger, dan zouden we waarschijnlijk niet zeggen, “Kom laten we miljoenen uitgeven aan een plek waar we God kunnen aanbidden.”

De Bijbel draagt ons nergens op om een huis te bouwen waar we God kunnen eren. In plaats daarvan zegt God dat wij zelf, als Gods volk, de tempel zijn waarin we God aanbidden. Het Nieuwe Testament

draagt ons nergens op om een plek te maken zodat de mensen naar ons toe kunnen komen. In plaats daarvan draagt het Nieuwe Testament ons op om ons leven te geven om juist naar de mensen toe te gaan.

Evenzo zouden we, als we de Bijbel echt zouden geloven, onze bediening niet beperken tot een kerkenraad om de gemeente te leiden. Want, iedere gelovige in de gemeente is uitgerust met de Geest van God met het doel om te dienen. Waarom zouden we de Geest van God in het overgrote deel aan de zijlijn willen zetten en het werk van God overlaten aan een klein deel? In plaats daarvan zouden we allemaal gaan. Een ieder van ons, we zouden ons snel verspreiden om het Evangelie bekend te maken aan zoveel mensen als mogelijk was.

Het zou echter moeilijk zijn, het zou ons veel kosten. Daarom zouden we ons verspreiden maar geregeld samenkomen. Het doel van onze samenkomst zou niet zijn om zomaar van een show te genieten of om een les te volgen. Het doel om samen te komen zou zijn om ons leven te delen, om de pijn en de vreugde te delen die we ervaren als we ons leven doorbrengen met het verspreiden van het Evangelie naar de einden van de aarde. We zouden elkaar bemoedigen, elkaar onderwijzen, samen aanbidden, elkaar geven wat we nodig hebben, onszelf opofferen voor elkaar. En dan zouden we ons weer verspreiden om het Evangelie weer aan meer mensen bekend te maken. Dit zouden we week na week, jaar na jaar doen en we zouden niet stoppen voordat het Goede Nieuws van Jezus verspreid zou zijn van onze huizen naar de

buurt waarin we wonen, naar de steden en naar de volken.

Ik geef je een beeld van de kerk in haar eerst jaren.

Een kleine groep van twaalf mannen reageerden op een levensveranderende uitnodiging, “Volg Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken” (Mattheüs 4:19). In de dagen die volgden zagen ze wat Jezus deed, luisterden ze naar Hem en leerden ze van Hem hoe ze anderen moesten liefhebben, dienen en onderwijzen zoals Hij dat deed. Toen kwam het moment dat ze Hem zagen sterven aan het kruis voor hun zonden, om drie dagen later weer uit de dood op te staan. Kort daarna verzamelde Hij hen op een berghelling en zei Hij tegen hen, “Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen” (Mattheüs 28:18—20).

Zoals Jezus vanaf het begin gezegd had, zouden deze volgelingen vissers van mensen worden. Hun gezaghebbende opdracht werd hun brandende verlangen. Niet lang daarna verzamelden ze zich met een kleine groep anderen, ongeveer 120 mensen, en ze wachtten. En trouw aan Zijn belofte zond Jezus Zijn Geest naar een ieder van hen en onmiddellijk begonnen ze het Evangelie te verkondigen. In de dagen die volgden, verspreidden ze zich van Jeruzalem naar Judea, naar Samaria en naar de einden van de aarde. Binnen één generatie waren er meer dan vierhonderd keer zo veel volgelingen. Hoe kwam dat?

Kwam dat omdat ze zulke overdreven bijzondere gebouwen en zulke vermakelijke activiteiten organiseerden? Nee. Ze hadden daar niets van.

Kwam het dan omdat ze zulke begaafde leiders hadden? Zeker, God gaf bepaalde mensen bepaalde posities in de kerk. Maar de verspreiding van het Evangelie in het boek Handelingen vond voornamelijk plaats omdat gewone mensen, bekleed met buitengewone aanwezigheid van de Geest, het Evangelie verkondigden overal waar ze kwamen. Het waren anonieme Christenen (d.w.z. niet de apostelen) die het Evangelie het eerst in Judea en Samaria brachten, het waren naamloze gelovigen die in Antiochië een kerk stichtten die de thuisbasis werd voor de zending naar de heidense wereld. Het waren onbekende volgelingen van Jezus die het Evangelie in Azië verspreidden.

Er werden discipelen gemaakt en gemeenten vermenigvuldigd op plekken waar de apostelen nooit geweest waren. Het Goede Nieuws verspreidde zich niet door bijzondere predikers, maar door alledaagse mensen die veranderd waren door de kracht van Christus. Ze gingen huis aan huis, ze kwamen op de markten, in de winkels langs de straten en op de handelsroutes waar ze dagelijks mensen tot geloof in Jezus leidden. Zo drong het Evangelie de wereld binnen in de eerste eeuw: Door zelfverloochenende en door de Geest-bekrachtigde discipelen van Jezus die discipelen maakten van Jezus. De volgelingen van Jezus visten op mensen. Discipelen maakten discipelen. Christenen stonden niet bekend om hun omgang met Christus en Zijn gemeente, in plaats

daarvan stonden ze bekend omdat ze alles achterlieten voor Christus en Zijn zaak. De grote opdracht was voor hen geen opdracht die ze moesten overwegen, maar een opdracht die ze moesten gehoorzamen. En hoewel ze met onnoemelijke verdrukking en ondenkbare vervolging werden geconfronteerd, ervoeren ze een onvoorstelbare vreugde wanneer ze zich met Jezus verenigden in de uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

Ik wil deel uitmaken van zo'n beweging. Ik wil mijn leven niet doorbrengen in het bouwen van gebouwen en het organiseren van activiteiten voor comfortabele kerkgangers. Ook wil ik geen koninkrijk bouwen wat draait om mijn beperkte gaven en onvolmaakte leiderschap. Ik wil deel uitmaken van een groep mensen die echt geloven dat iedere gelovige de Geest van God ontvangen heeft voor de verspreiding van het Evangelie door een ieder van ons. Ik wil deel uitmaken van een groep mensen die graag het plezier, de bezigheden en de bezittingen van deze wereld opgeven omdat we leven voor de schat in de komende wereld. Ik wil deel uitmaken van een groep mensen die elke aards verlangen losgelaten hebben voor dit eeuwige doel: Het maken van discipelen en het vermenigvuldigen van gemeenten, van onze huizen, naar onze buurt, naar onze steden en naar de einden van de aarde.

Dit is een beweging waar we allemaal bij betrokken zijn. Elke volgeling van Christus vist op mensen. Elke discipel maakt discipelen. Geen toeschouwers meer. In plaats daarvan, gewone mensen die het Evangelie op een buitengewone manier verspreiden over de hele

wereld. Mannen en vrouwen met verschillende achtergronden, met verschillende gaven, op verschillende plekken die discipelen maken en kerken vermenigvuldigen in elk domein van de maatschappij en overal op deze planeet. Dat is Gods doel met de gemeente en discipelen van Jezus moeten niet met minder genoegen nemen.

*

Het navolgen waard

Het maken van discipelen is veel meer dan alleen maar mensen leiden tot geloof in Christus; het houdt ook in dat we mensen leren om Christus te volgen. Het vraagt van ons dat we mensen (vooral nieuwe Christenen) laten zien hoe het leven van Christus er in de praktijk uit ziet. Denk eraan hoe de voortdurende gesprekken van Mark, Kim en Robert samen gingen met een duidelijk beeld van Gods karakter in hun leven. Zo verlangen ook de mensen om ons heen een vertoning van Christus die samen gaat met onze uitleg van Christus.

We zien dit duidelijk weergegeven in in wat Paulus schrijft aan de nieuwe broeders en zusters in Thessalonica, “Want ons Evangelie is niet alleen met woorden tot u gekomen, maar ook met kracht en met de Heilige Geest en met volle zekerheid. U weet immers hoe wij in uw midden geweest zijn ter wille van u. Ook bent u navolgers geworden van ons en van

de Heere, toen u het Woord aannam temidden van veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest” (1 Thessalonicenzen 1:5-6). Paulus, Silas en Timotheüs hadden gesproken over de kracht van het Evangelie met hun lippen terwijl de gevolgen het Evangelie in hun leven zichtbaar werd. Bewust leefden ze op een manier die het waard was om na te volgen om het Evangelie te delen met de mannen en vrouwen in Thessalonica. En toen deze mensen tot geloof kwamen in Christus, begonnen ze het voorbeeld van deze drie broeders te volgen.

Dit is wat het voor ons als discipelen betekent om discipelen te maken. Thuis, op ons werk, in ons gezin, bij onze vrienden, als echtgenoten, echtgenotes, moeders, vaders, zonen, dochters, werkgevers, werknemers, leraren, trainers, advocaten, artsen, conciërges, adviseurs, obers, verkopers, accountants, jij en ik, we moeten leven zodat anderen ons na kunnen volgen. Doordat we het karakter van Christus weergeven, de waarheid van Christus spreken en de liefde van Christus tonen, zo bevelen we het Evangelie van Christus aan als we discipelen maken.

Bovendien leren we ze alles te gehoorzamen wat Christus geboden heeft. En sommigen zullen nu misschien zeggen, “Is dat niet de taak van predikanten?” En in zekere zin is het antwoord op deze vraag, ja, God heeft zeker bepaalde mensen geroepen en gaven gegeven om het Woord in de gemeente *formeel* te onderwijzen, zie 1 Timotheüs 3:2, 5:17 en Jacobus 3:1. Maar tegelijkertijd heeft God ons in de gemeente allemaal geboden om het Woord van God *relationeel* te onderwijzen.

In de grote opdracht, draagt Jezus al Zijn discipelen op om te gaan, onder alle volken discipelen te maken, hen te dopen en de hen te leren om alles te gehoorzamen wat Hij heeft geboden. Dit soort onderwijs vraagt niet om een speciale gave of specifieke omgeving. Dit onderwijs gebeurt overal — thuis, in de buurt, op het werk, onderweg of onder het eten — in de context waar we leven, werken en elke dag spelen. Denk na over het beeld wat God ons in Deuteronomium 6 geeft met betrekking tot Zijn woorden, *“U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat. U moet ze als een teken op uw hand binden en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn. U moet ze op de deurposten van uw huis en op uw poorten schrijven.”* Dit is het beeld van de gemeente van Christus wat we in de Schrift: Een geloofsgemeenschap die hun gesprekken verzadigen met het Woord van God, waar ze ook gaan — thuis, waar ze werken, en waar ze ook naar toe gaan.

*

Alle volken

Als discipelen van Jezus delen we, tonen we en onderwijzen we Gods Woord. Dit is wat het betekent om discipelen te maken, en Jezus heeft ons opgedragen om dit onder alle volken te doen. De uitdrukking die Jezus gebruikt voor *“alle volken”* in

Mattheüs 28:19, is *panta ta etne*, wat letterlijk betekent, alle etniciteiten of volkeren van de wereld.

Veel mensen begrijpen dit vers verkeerd, ze denken dat Jezus het heeft over volken zoals wij vandaag over landen denken. Er zijn vandaag ongeveer 200 geopolitieke landen, maar dit zijn niet de volken waar Jezus het over heeft, het is duidelijk dat Jezus het niet over de Verenigde Staten had, of over het Koninkrijk der Nederlanden, want die bestonden nog niet in de eerste eeuw. In plaats daarvan heeft Hij het over families, stammen, geslachten die vandaag over het algemeen bevolkingsgroepen worden genoemd. Bijbelse, antropologische en missiologische geleerden hebben de etnische groepen die op de wereld vertegenwoordigd zijn onderzocht en hebben meer dan elfduizend verschillende bevolkingsgroepen geïdentificeerd — groepen mensen die dezelfde taal en culturele kenmerken hebben. Veel van deze bevolkingsgroepen leven naast elkaar in hetzelfde land. Als je bijvoorbeeld naar India gaat, of zelfs naar een stad als New York, dan zie je allerlei verschillende bevolkingsgroepen die naast elkaar leven met verschillende talen, culturele kenmerken.

Wat interessant is, is dat de Bijbel eindigt met een beeld van mannen en vrouwen uit al deze bevolkingsgroepen die vertegenwoordigd zijn voor de troon van Christus, ze prijzen God. Openbaringen 7:9-10 voorziet dit tafereel, *“Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van*

onze God, Die op de troon zit, en van het Lam!” Eerder in Openbaringen zien we al dat Jezus stierf om mensen met Zijn bloed te kopen *“uit elke stam, taal, volk en natie”* (Openbaring 5:9).

Het is duidelijk Gods eeuwige doel om mensen door Christus te redden uit elke bevolkingsgroep (elke *ethne*) in de wereld. Daarom is het vanzelfsprekend dat Jezus Zijn discipelen opdraagt om discipelen te maken onder elke bevolkingsgroep, om alle bevolkingsgroepen (elke *ethne*) in de wereld te onderwijzen. Dit is een specifiek bevel voor jou en mij als discipelen van Jezus, om discipelen van Jezus te maken onder alle bevolkingsgroepen op deze planeet.

Misschien vraag je jezelf af hoe we er voor staan. Nou, van de elfduizend bevolkingsgroepen die vandaag in de wereld vertegenwoordigd zijn, zijn er meer dan zesduizend nog niet “bereikt.” Technisch gezien betekent dit dat een bevolkingsgroep “onbereikt” genoemd wanneer minder dan 2 procent van hen Christen is. Als je bij een onbereikte bevolkingsgroep hoort betekent dit dat je weinig of geen toegang hebt tot het Evangelie en het is waarschijnlijk dat je geboren wordt, leeft en sterft zonder dat je ooit zult horen hoe je door Christus van je zonden verlost kunt worden. Meer dan zesduizend bevolkingsgroepen, bestaande uit bijna 2 miljard mensen, worden geclassificeerd als “onbereikt.” Dit kunnen we als discipelen van Jezus niet aanvaarden.

Onze Verlosser heeft ons opgedragen om discipelen te maken onder alle bevolkingsgroepen en we hebben geen andere optie dan te gehoorzamen. Ook willen we geen andere optie. Wij die het leven van Christus

hebben, verlangen ernaar om de liefde van Christus te verspreiden.

*

Bidden, geven en gaan

Daarom bidden we. We roepen uit, *“Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde. Laat Uw naam geprezen worden en Uw Koninkrijk uitgebreid worden onder alle volken op aarde.”*

Laten we bidden dat er discipelen gemaakt worden en gemeenten vermenigvuldigt worden onder de Saoedi-Arabieren, de Iraanse Turken, de Lohar uit Zuid-Azië, de Somaliërs in Noord Afrika en de Brahman in India en onder de zesduizend andere bevolkingsgroepen als deze.

We bidden en we geven. Onderzoekers schatten dat Christenen in Noord-Amerika gemiddeld 2,5 procent van hun inkomen geven aan de plaatselijke gemeente (ik denk dat dat een ruime schatting is, maar laten we dat als uitgangspunt nemen). Deze plaatselijke gemeente besteden ongeveer 2 procent van deze gaven aan de verspreiding van het Evangelie in het buitenland. Met andere woorden, van elke honderd euro die belijdende Christenen in Noord-Amerika verdienen geven ze door de plaatselijke gemeente 5 cent aan de rest van de wereld.

Simpel gezegd kan dit niet het geval zijn onder echte volgelingen van Jezus. Niet alleen omdat we geestelijk verlost zijn van onze zonden, maar ook omdat ons materieel zo'n grote rijkdom is toevertrouwd. In de woorden van Steve Corbett en Brian Fikkert, "Het onderwijs van de Bijbel doordringen tot het hart van deze Christenen. Naar welke maat ook zijn wij de rijkste mensen die ooit op planeet aarde hebben geleefd.

Waarom zijn we, ook in Nederland, zo rijk? Ik ben ervan overtuigd dat Psalm 67 het antwoord is, "*De aarde heeft haar opbrengst gegeven; God, onze God, zegent ons. God zegent ons en alle einden der aarde zullen Hem vrezen.*" God heeft Zijn volk aardse rijkdom gegeven met een doel: om wereldwijd Zijn ontzag en aanbidding te verspreiden. Discipelen van Jezus leven eenvoudig, geven opofferend omdat we de heerlijkheid van Christus onder de volken willen, ze willen dat liever dan dat ze meer gemak, nieuwere bezittingen en grotere luxe hebben.

We bidden, geven, en gaan op verschillende manieren, via verschillende wegen naar verschillende volken. We gaan een week of twee om op een verstandige manier long-term discipelmakers en discipelvormingsprocessen overal ter wereld te ondersteunen. Bijna elke week gaan er vanuit onze geloofsfamilie teams van broeders en zusters naar verschillende plekken, onder verschillende bevolkingsgroepen over de hele wereld om de liefde van Christus te delen en te tonen.

Eén van deze teams was pas teruggekeerd van het grootste eiland in de wereld waar het Evangelie nog

niet verspreid was. Er leefden bijna vijftig verschillende bevolkingsgroepen op dit eiland onder de meesten van hen was geen gemeente. Miljoenen mensen daar hadden nooit een Christen ontmoet of over Christus gehoord.

Daarom stuurden we een team om de paar Christenen op dat eiland te helpen. Ze trokken met een paar vertalers naar afgelegen dorpen onder een bepaalde onbereikte bevolkingsgroep. En terwijl ze onderweg waren, baden ze, ze vroegen aan God of Hij wilde doen wat Hij ook in het leven van Lydia gedaan had, dat Hij soeverein iemands hart wilde openen om te geloven (zie Handelingen 16:11-15). En dat is precies wat God deed. Ons team deelde het Evangelie met een familie in het meest afgelegen dorp op een eiland waar nog nooit het Evangelie verkondigt was. En toen ze van Christus hoorden, waren zij de eersten op dat eiland die in Christus gingen geloven. Sindsdien zijn anderen op dat eiland gevolgd en is er een gemeente ontstaan in dat dorp. Ons team kwam terug en ze waren vol van vreugde omdat ze het voorrecht hadden gehad om de eerste mensen uit een bevolkingsgroep tot geloof Christus te leiden.

Als we zo meegaan in Gods wereldwijde plan, willen we meer. Laten we daarom gaan, zo de Heere het leidt, voor kortere of langere tijd, of het nu twee maanden is of twee jaar. Laten we vanuit de kerken discipelen van Jezus uitzenden over de hele wereld. Discipelen die net de middelbare school hebben afgerond, discipelen die studeren aan de universiteit, discipelen die afgestudeerd zijn, discipelen die bijna met pensioen gaan. Een paar keer per jaar zend onze

gemeente een groot aantal leden die in deze categorieën vallen. Sommigen gaan een paar weken, anderen gaan een paar jaar en er gaan er ook een groot aantal voorgoed. Zoals de Geest hen leidt, pakken discipelen van Jezus hun koffers, verkopen hun bezittingen en verhuizen naar het buitenland om onder de onbereikte volken te leven. Sommigen als herders of zendelingen met een specifieke opleiding voor de wereldwijde bediening, dat is geweldig! Maar ik ben er ook van overtuigd dat er een geweldige kracht wacht om losgelaten te worden onder discipelen van Jezus in de verschillende gebieden van de samenleving, die op gewoon eenvoudig op zoek gaan naar werk op andere plekken in deze wereld.

God heeft ons in ons land toegang gegeven tot onderwijs, training en de ontwikkeling van onze vaardigheden op zoveel verschillende gebieden — medicijnen, bedrijfskunde, sport, onderwijs en techniek — en dit is allemaal zo nuttig in landen over de hele wereld. Wat zou er gebeuren als discipelen van Jezus het niet meer vanzelfsprekend zouden vinden om in ons eigen land te wonen en te werken? Wat als we bewust op zoek gingen naar een baan onder de volken? Wat als de studenten in onze gemeente specifiek zouden gaan studeren met als doel om te gaan werken onder de onbereikte volken? Of wat als deze studenten gewoon in het buitenland zouden gaan studeren met het uitdrukkelijke doel om discipelen te maken in gebieden die nog niet bereikt zijn? Evenzo, wat als zakenmensen strategisch op zoek gingen naar mogelijkheden om hun invloed uit te breiden onder onbereikte volken? Wat als volgelingen van Christus

uiteindelijk het werk laten rusten op plekken waar de meeste Christenen leven om op plekken te gaan werken waar de minste Christenen wonen?

Ik denk aan een echtpaar uit onze gemeente, Jim en Alicia. Jim is een zakenman en Alicia is een lerares. Toen ze Gods liefde zagen en voelden voor Zijn heerlijkheid onder de volken, keken ze elkaar aan en zeiden, “Kunnen we geen zaken doen en lesgeven onder deze mensen die geen toegang hebben tot het Evangelie, op dezelfde manier waarop we nu zakendoen en les geven onder mensen die overvloedige toegang hebben tot het Evangelie?” Toen ze beseften hoe logisch dit was, besloten ze naar Azië te verhuizen waar ze nu als zakenman en onderwijzeres discipelen maken onder een onbereikte bevolkingsgroep.

Wie weet wat er kan gebeuren als, of wanneer, een menigte van discipelmakende Christenen werkelijk Gods liefde voor Zijn heerlijkheid onder de volken gaan zien en voelen! Dit was het hart van de Moravische beweging, eeuwen voor de komst van het technologische tijdperk en de globalisering van de wereld. Eén op de zestig Moravische gelovigen verlieten hun vaderland om het Evangelie onder de volken te verspreiden. Vrijwel allemaal onderhielden ze zichzelf, wat inhoudt dat ze hun eigen verschillende beroepen deden terwijl ze discipelen maakten in verschillende landen.

Eén historicus zegt, “Eén van de belangrijkste bijdragen van de Moraviërs was hun nadruk dat elke Christen een zending is en moet getuigen in zijn dagelijkse beroep. Als het voorbeeld van de Moraviërs

zorgvuldiger bestudeert werd door andere Christenen, is het mogelijk dat de zakenman zijn geëerde plek kon behouden in binnen de uitbreiding van de Christelijke wereldmissie” Als gevolg van deze massale mobilisatie van gewone mannen en vrouwen in de gemeente, zonden de Moraviërs in twee decennia meer zendelingen uit dan alle Protestanten samen hadden uitgezonden in voorgaande twee eeuwen.

Zou dit vandaag kunnen gebeuren? Als we werkelijk inzien dat elke discipel een discipelmaker is, en als we ons werkelijk beseffen dat Jezus ons specifiek opgedragen heeft om discipelen te maken onder elke bevolkingsgroep in de wereld, kunnen we dan dat aantal Christenen die uitgaan vanuit onze gemeenten niet enorm laten groeien? Zolang we de mensen die we naar het buitenland sturen, beperken tot opgeleide voorgangers en traditionele zendelingen, zullen we maar een trage vooruitgang zien in de verspreiding van het Evangelie onder de onbereikten. Maar wat zou er gebeuren als studenten, alleenstaanden, echtparen, gezinnen en ouderen hun gaven, vaardigheden, passies en opleiding namen en zich zouden verspreiden onder de volken voor de eer en roem van Gods Naam? Zouden we de voltooiing van de grote opdracht — het maken van discipelen en het vermenigvuldigen van gemeenten onder alle volken — in onze dagen kunnen zien?

*

Wat als we dit echt deden?

Onderschat nooit de impact van discipelen die discipelen maken. Nu ik dit schrijf, ben ik in India. Ik heb daar zojuist tijd doorgebracht met twee broeders in Christus, Anil en Hari, samen met hun families. Ze leven op één van de meest arme en geestelijk sombere plekken in de wereld. Het gebied waar ze wonen is het armste gebied van India. In hun omgeving sterven elke dag ongeveer vijfduizend mensen. Anil en Hari schatten dat ongeveer 0,1% van de mensen in dat gebied Christen zijn. Gebaseerd op Gods Woord betekent dit dat dagelijks ongeveer 4.995 mensen in de eeuwige pijn storten.

Anil werkt als schoolinspecteur en Hari is een kippenboer. Hoewel ze van hun werk houden is het hun diepste passie om het Evangelie te verkondigen aan de mensen om hen heen. Maar drie jaar geleden worstelden ze met hun geloof. Aan alle kanten zagen ze het verzet tegen het Evangelie en ze vroegen zich af of er ooit iemand om hen heen tot geloof in Christus zou komen.

Maar op een dag gingen Anil en Hari naar een conferentie waar ze opnieuw opgeroepen werden om discipelen te maken. Ze werden aangemoedigd om een dorp te bezoeken wat nog nooit bereikt was (waar geen gemeente of Christenen waren), het dorp binnen te lopen en tegen de eerste beste die ze tegenkwamen te zeggen, "We zijn hier in de Naam van Jezus Christus en we willen graag voor jou en je gezin bidden." Anil en Hari dachten dat dit een gek idee

was en dat het nooit zou werken. Maar ze waren aan het einde van hun latijn, daarom besloten ze het te proberen.

In het eerste dorp waar ze kwamen, kwam er een man naar hen toe, en Anil begon zijn ingestudeerde introductie, “We komen hier in de Naam van Jezus...” Nog voordat Anil zijn zin af kon maken onderbrak de man hem en zei, “Jezus? Ik heb wel eens iets van Hem gehoord, kun je me meer van Hem vertellen?”

Anil was geschokt. Hij keek naar Hari en toen weer naar de man en zei, “We zouden je heel graag meer vertellen!” De man antwoordde, “Goed, wacht even. Ik wil dat ook mijn familie en wat vrienden horen wat jullie te zeggen hebben.” Stomverbaasd liepen Anil en Hari met de man mee naar zijn huis en binnen een paar minuten hadden zich daar verschillende dorpingen verzameld. Anil en Hari deelden het Evangelie en de dorpingen zeiden dat ze meer wilden weten. Binnen een paar weken waren twintig van hen volgelingen geworden van Christus.

Maar het verhaal eindigt daar niet. Anil en Hari moedigde deze twintig volgelingen aan om dorpen te vinden waar ze konden doen wat Anil en Hari gedaan hadden in hun dorp. Deze schoolinspecteur en kippenboer namen de tijd om discipelen te maken onder een paar mensen, die vervolgens naar andere dorpen gingen om daar discipelen te maken. Als gevolg daarvan zijn er nu drie jaar later driehonderdvijftig gemeenten geplant in driehonderdvijftig verschillende dorpen waar eerst geen gemeente was!

Wie kan zich voorstellen of meten wat er zal gebeuren wanneer heel het volk van God biddend, nederig, eenvoudig en bewust begon om discipelen te maken. Wat als elke volgeling van Christus echt op mensen begon te vissen. Dit is de manier die God ontworpen heeft om Zijn onpeilbare genade te verspreiden naar de einden van de aarde voor Zijn allergrootste heerlijkheid. En dit is het leven wat God voorbereid heeft voor al Zijn kinderen — om te genieten van Zijn genade als we Zijn heerlijkheid verspreiden onder elke bevolkingsgroep in de wereld.

*

**Zes vragen
om je voor te bereiden
op het komende jaar**

Kom achter Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken. (Mattheüs 4:19)

Elke discipel van Jezus leeft om discipelen van Jezus te maken, hier en onder alle bevolkingsgroepen op deze planeet. Onder Zijn discipelen zijn geen toeschouwers. We zijn allemaal geboren om ons te vermenigvuldigen.

Vermenigvuldig jij je? Dawson Trotman zegt, “Man, waar is je man? Vrouw, waar is je vrouw? Waar is degene die je tot Christus hebt geleid en Hem nu volgt? Hoeveel mensen ken je bij naam die door jou voor Christus gewonnen zijn en nu voor Hem leven?” Ik stel je deze vragen niet om je een schuldgevoel te geven als je er geen antwoord op kunt geven (of trots als je dat wel kunt). Ik vraag je dit om je aan te sporen om er over na te denken hoe het leven van Christus in jou door jou vermenigvuldigd kan worden in de wereld.

Dit is misschien een belangrijkere vraag: Verlang je ernaar om te vermenigvuldigen? Verlang je diep van binnen dat mensen door jou leven Christus leren kennen? Als het antwoord op die vraag niet zonder aarzelen en onbeschaamd *ja* is, wil ik je aanmoedigen om je hart te onderzoeken. Is Christus in je? Geloof je Zijn Woord — Zijn Woord dat Christus alleen zondaren kan redden, dat God alleen onze aanbedding waard is en dat iedereen die Gods genade in Christus niet ontvangt de eeuwigheid door zal brengen in de hel? Ervaar je Zijn gevoelens — vreugde in het kennen van Hem en een verlangen om Hem bekend te maken onder de mensen om je heen? En uiteindelijk, geef je

jezelf over aan Zijn wil voor jou om Zijn getuige te zijn in de wereld?

Als dit geen werkelijkheid is in je leven, dan kan het zijn dat je eigenlijk geen Christen bent, welke beslissing je jaren geleden ook gemaakt hebt, welke gemeente je de afgelopen week ook bezocht hebt, want dit zijn de vruchten van volgelingen Christus. Als je er niet naar verlangt om te vermenigvuldigen, als je er niet naar verlangt om mensen tot Christus te zien komen door je leven, dan wil ik je aanmoedigen met de woorden van 2 Korinthe 13:5, *“Onderzoek uzelf of u in het geloof bent, beproef uzelf. Of weet u niet van uzelf dat Jezus Christus in u is?”* Is Christus in jou? Zo niet — als je hart, gedachten en wil niet veranderd zijn door de vergeving van je zonden en de vervulling met de Heilige Geest — dan spoor ik je aan om vandaag aan jezelf en je zonde te sterven en op te staan in een nieuw leven in Christus.

Als je er aan de andere kant naar verlangt om te vermenigvuldigen als een discipel van Jezus, en als je ernaar verlangt dat mensen Christus door je leven leren kennen, dan wil ik je uitnodigen om daarvoor stappen te zetten. Elk jaar maak ik een “persoonlijk discipel-maak-plan.” Dit is eigenlijk gewoon een poging om met Gods genade te overdenken hoe ik Hem het komende jaar met heel mijn hart wil volgen en wil vissen op mensen. In onze gemeente schrijven alle herders en elk nieuw gemeentelid zo’n plan. Het is mijn gebed dat iedere volgeling van Christus in de gemeente waar ik herder van ben bewust nadenkt over zo’n plan om Jezus te volgen en op mensen te vissen.

Zo wil ik ook jou uitnodigen om daar over na te denken en zo'n specifiek plan te schrijven. Hoe ga je Jezus volgen en hoe ga je op mensen vissen?

Overdenk daarom de volgende zes vragen. Schrijf je antwoorden op deze vragen op. Ik heb geprobeerd de belangrijkste vragen eenvoudig te houden, maar ik stel ook wat aanvullende vragen om je te helpen meer invulling te geven aan wat het betekent om Jezus te volgen. Ik veronderstel niet dat deze vragen alles omvatten maar ik geloof dat ze essentieel zijn. Ik bid en hoop dat ze je helpen als je erover nadenkt wat het betekent om Christus te volgen.

*

1. Hoe vul ik mijn gedachten met de waarheid?

Jezus volgen is Jezus geloven. En om Jezus te geloven moeten we naar Hem luisteren. Het leven van een discipel is het leven van een leerling. We luisteren voortdurend naar de woorden van onze Meester. Terwijl Hij ons door Zijn Woord onderwijst, verandert Hij ons in de wereld.

Als discipelen van Jezus moeten jij en ik onze gedachten daarom bewust vullen met Zijn waarheid. In de woorden van Paulus, *“Al wat waar is, al wat eerbaar is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat lieflijk is, al wat welluidend is, als er enige deugd is en als er*

iets prijzenswaardigs is, bedenk dat" (Filippenzen 4:8). En terwijl we onze gedachten richten op goddelijke dingen, bewaren we ons hart voor werelds denken. En hoe meer we Christus door Zijn Woord horen en kennen, hoe meer we Hem in deze wereld zullen eren en van Hem zullen genieten.

Neem het komende jaar dus de tijd om na te denken hoe je bewust je gedachten gaat vullen met Zijn waarheid. Stel jezelf deze vragen:

Hoe lees ik Gods Woord?

Je kunt beginnen met een plan om elke dag een hoofdstuk te lezen, en misschien kun je het dan uitbreiden naar twee, drie of vier hoofdstukken per dag. Je kunt een Bijbelleesplan gebruiken waarmee je in een bepaalde periode de hele Bijbel doorleest. Als de Bijbel de openbaring is van Gods Woord voor Gods kinderen, moet elke Christen dan niet dat hele boek lezen?

Hoe ga ik Gods Woord onthouden?

Zoek, terwijl je leest, naar verzen, gedeelten of zelfs hoofdstukken die bijzonder belangrijk en van toepassing lijken op je leven. Probeer die vervolgens uit je hoofd te leren. Je kunt weer beginnen met een vers per week en dat uitbreiden als je honger naar het verbergen van Gods Woord in je hart toeneemt.

Hoe leer ik Gods Woord van anderen?

Het lezen, bestuderen en begrijpen van de Bijbel is niet alleen maar een individuele inspanning; het is iets wat we samen doen. Zoals ik eerder heb uitgelegd, hebben we allemaal herders nodig (ook ik als ik dien als een herder!) die ons Gods Woord trouw uitleggen. We hebben allemaal broeders en zusters nodig die ons steeds weer bemoedigen met Gods Woord. Hoe ga je dus het komende jaar als lid van een gemeente en in je leven als Christen het Woord van God van anderen leren?

En terwijl je nadenkt over een plan om de Bijbel te lezen, te onthouden en te leren, vergeet dan niet dat discipelen dit niet doen voor de informatie maar voor de transformatie. Als gelovigen in Jezus zijn we volgelingen van Jezus, dat betekent dat we de waarheid van Christus niet alleen horen maar ook toepassen. Ons doel als discipelen is nooit om Gods Woord alleen maar te geloven; ons doel is om Gods Woord te gehoorzamen. Dus als je nadenkt hoe je je gedachten gaat vullen met de waarheid, neem je dan ook voor om degene te volgen die de Waarheid is.

*

2. Hoe voed ik mijn liefde voor God?

Terwijl ik je aanmoedig om deze vragen te beantwoorden, ben ik mij bewust van de gevaarlijke neiging dat de bezigheden in het leven van een discipel mechanisch en eentonig wordt. Ons doel is niet om God alleen maar te kennen; het is ons doel om God lief te hebben. En hoe meer we Zijn Woord lezen, hoe meer we ons verheugen in Zijn heerlijkheid. Dat is ook ons doel in andere geestelijke bezigheden. Als we aanbidden, bidden, vasten en geven, voeden we onze liefde voor God. Daarom wil ik je aanmoedigen om daar een bewust plan voor te maken aan de hand van vragen als deze:

Hoe ga ik aanbidden?

Bijbelgedeelten als Romeinen 12:1 en 1 Korinthe 10:31 herinneren ons eraan dat ons hele leven aanbedding is. Aan de gemeente in Rome schrijft Paulus, *“Ik roep u er dan toe op, broeders, door de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk: dat is uw geestelijke aanbedding”* (EV). En tegen de gemeente in Korinthe zegt Paulus, *“Of u dus eet of drinkt of iets anders doet, doe alles tot eer van God.”* Denk dus na over algemene manieren waarop je op God kunt richten in aanbedding in elk onderdeel van je leven. Maar ontmoet ook, in het licht van de duidelijke oproep in de Schrift, geregeld de gemeente om samen te aanbidden. Maak een plan om wekelijks met broeders en zusters samen te komen om het

om te vasten van voedsel zodat je van God leert genieten.

Hoe ga ik geven?

Als je erover nadenkt hoe je je liefde voor God kunt voeden denk je waarschijnlijk niet allereerst aan geven. Maar Jezus' onderwijs over geven in de Schrift staat in direct verband met vasten en bidden. Nadat Hij zijn discipelen onderwijs heeft gegeven over geven, bidden en vasten zegt Hij, *“Verzamel geen schatten voor u op de aarde... maar verzamel schatten voor u in de hemel... want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn”* (Mattheüs 6:19-21). Let op directe verband tussen ons geld en ons hart. Volgens Jezus laat ons hart niet alleen zien wat er in ons hart leeft maar volgt ons hart ook ons geld. Eén van de meest krachtige manieren om onze liefde voor God te voeden is om onze middelen te geven in gehoorzaamheid aan God. Hoe ga je dus, als een discipel van Jezus, bewust, gul,

opofferend en blijmoedig geven aan de gemeente en aan degenen in nood om je heen en over de hele wereld? Als we zo geven voedt dat onze onzelfzuchtige liefde voor God wat onze zelfzuchtige verlangens naar de dingen in deze wereld overwint.

Het volgen van Jezus houdt niet alleen in dat we verstandelijk op Hem vertrouwen, maar ook emotioneel verlangen. We hebben gezien dat het onmogelijk is om echt geloof in Christus los te maken van echte gevoelens voor Christus. Dus als discipelen van Jezus aanbidden, bidden, vasten en geven we bewust om onze liefde voor God te voeden.

*

3. Hoe ga ik Gods liefde delen als Zijn getuige in de wereld?

Het is Gods wil in de wereld en voor ons leven dat we Zijn Evangelie, genade en heerlijkheid verspreiden onder alle volken. In plaats dat we vragen wat Gods wil is voor ons leven, moet elke discipelen van Jezus vragen, “Hoe kan ik mijn leven in lijn brengen met Zijn wil voor mijn leven om Zijn getuige te zijn in de wereld?” Deze algemene vraag leidt tot meer specifieke vragen:

Wie?

Een gemeentelid van de gemeente waar ik herder van ben leefde in een Moslimland. En wanneer mannen en vrouwen daar tot geloof kwamen in Christus maakten ze meteen een lijst van mensen die ze kenden om vervolgens het Evangelie te delen met degenen die hen waarschijnlijk niet zouden doden. Als jij dit leest, leef je waarschijnlijk niet in een land waar dat het geval zou zijn. Maar toch wil ik je dezelfde uitdaging geven. Misschien ken je niet veel mensen die jou willen doden omdat je Christen bent, maar je wordt omringd door mensen die geen Christen zijn. Neem dus even een paar minuten om de namen van drie, vier of misschien tien ongelovigen op te schrijven die God in jouw leven geplaatst heeft. Begin dan specifiek voor hen te bidden tot God dat Hij hen door de kracht van Zijn Geest tot de zaligheid brengt.

en iemand uit te nodigen om te vertrouwen op Christus?

Wanneer?

In plaats van passief achterover te leunen en te wachten tot mensen je iets vragen over Jezus is het verstandig om er over na te denken hoe je actief Jezus' liefde kunt laten zien door de mogelijkheid te creëren om ze over Jezus te vertellen. Denk vooral aan de mensen die je opgeschreven hebt. Hoe kun je specifiek en bewust mogelijkheden creëren om hen het Evangelie te vertellen? Kun je hen uitnodigen om te komen eten? Kun je ergens met hen gaan lunchen? Is er een activiteit die je samen kunt doen of een plek die je samen kunt bezoeken? Of je nu een hele dag met diegene bent, een heel weekend of gewoon zo iets eenvoudigs als het schrijven van een brief, denk na over wat je kunt doen om diegene het Evangelie te vertellen.

Als je wie geïdentificeerd hebt, nagedacht hebt over hoe en een plan gemaakt hebt voor wanneer, vergeet dan niet waarom. Dit allemaal kan nagemaakt en geforceerd lijken totdat je jezelf herinnert wat er op het spel staat. Iedereen die God in Zijn genade om je heen gegeven heeft is een zondaar die eeuwig een Verlosser nodig heeft. Eens was jij zo iemand, maar iemand kwam bewust naar jou toe om het Evangelie met jou te delen. En nu is dit het doel waarvoor God je genadig gered heeft. Sluit je zoektocht naar Gods wil dan vandaag af met het besluit om Hem te volgen, met het Woord van God in je mond en Zijn Geest in je hart.

*

4. Hoe ga ik Gods liefde laten zien als een gemeentelid

De Bijbel druipt in tegen het individualisme en het kerkconsumentisme. De Bijbel roept iedere volgeling van Christus op om deze vraag te stellen, “Ben ik een actief en verantwoordelijk lid van een plaatselijke gemeente?” De vraag is niet of mijn naam ergens in de boeken staat, ook niet of ik naar de kerk ga. De vraag is, “Ben ik toegewijd aan een plaatselijke gemeente waar ik mijn leven deel met andere volgelingen van Christus met wederzijdse verantwoordelijkheid onder Bijbels leiderschap voor de verheerlijking van God?” Als dat niet zo is moeten we onszelf dit afvragen:

Waar?

Ieder jaar organiseert de gemeente waarvan ik herder ben een cursus van vier weken voor potentiële gemeenteleden. In die tijd stel ik altijd aan iedereen deze vraag. “Is dit de plaatselijke gemeente van Christus waar je het beste discipelen kan maken voor Christus?” Als het antwoord ja is moedig ik hen aan om zich aan onze gemeente te verbinden, niet als toeschouwers aan de zijlijn maar als deelnemers aan de missie. Als het antwoord nee is moedig ik hen aan om zich te verbinden aan een andere gemeente waar ze beter de opdracht van Christus kunnen uitvoeren. Dus, waar kun jij het beste discipelen maken uit alle volken? Waar zijn de herders die je vol vertrouwen

kunt volgen omdat ze Gods Woord duidelijk onderwijzen en uitleven? Waar zijn de mensen die je gaat dienen en aan wie je je onderwerpt als discipel van Jezus? Het antwoord op deze vragen en je zelf toewijden aan een gemeente leidt tot een andere vraag.

Wat?

Als je om je heen kijkt in de gemeente waar je deel van uitmaakt, denk dan na over de dingen die je kunt doen om het lichaam van Christus (en jezelf) op te bouwen. Zijn er bepaalde mensen die je op een specifiek manier kunt dienen? Zijn er bepaalde posities die je in kunt nemen voor specifieke doeleinden? Wat ga je doen om je leven neer te leggen voor de mensen in die gemeente? En wat ga je doen om er zeker van te zijn dat er mensen zijn die op je leven in Christus toezien en bereid zijn om je terug te trekken als je van Hem af begint te dwalen?

Christus volgen is Zijn gemeente lief hebben. Het is Bijbels, geestelijk en praktisch gezien onmogelijk om een discipel van Christus te zijn (laat staan discipelen van Christus te maken) buitenom totale toewijding aan een familie van Christenen. Hoe ga je je leven dus besteden om Gods liefde te laten zien als lid van een gemeente?

*

5. Hoe ga ik Gods heerlijkheid verspreiden onder alle volken?

Het is Gods eeuwige doel om mensen te redden, door Christus. De duidelijke opdracht voor elke discipel van Christus is om discipelen te maken, niet alleen in het algemeen maar uit alle volken — elke *ethne* in de wereld. Dus ongeacht waar je woont, hoe gaat je leven invloed hebben op elk volk, elke stam en elk taal in deze wereld? Dit is niet de vraag voor buitengewone zendingen; dit is een vraag voor gewone discipelen. Denk na over de volgende manieren waarop je betrokken kunt zijn bij de verspreiding van Gods heerlijkheid tot de einden van de aarde.

Hoe ga ik voor de volken bidden?

Jij en ik hebben de mogelijkheid om deel te nemen aan wat God wereldwijd doet, thuis, op onze knieën. Laten we daarom hartstochtelijk bidden dat Zijn Koninkrijk komt en dat Zijn wil gedaan wordt over de hele aarde. Je kunt een hulpmiddel zoals het Joshua Project gebruiken (<https://joshuaproject.net/unreached/>) om voor elk land in deze wereld te bidden. Neem je voor om je gebeden bewust te richten op de volken en vooral de onbereikte volken.

Hoe ga ik voor de volken geven?

Eerder gaf ik aan dat vijf cent van elke honderd dollar die Christenen in Noord-Amerika geven aan de kerk naar de rest van de wereld gaat. Maak een plan om dat te veranderen. Hoe ga je offers brengen om te voorzien in de noden van de wereld — vooral de nood dat elke bevolkingsgroep het Evangelie moet horen? Hoe ga je als gemeentelid snijden in de activiteiten en prioriteiten van de gemeente die eerst zo belangrijk leken, maar verbleken in vergelijking met de fysieke behoeften van verhongerende broeders en zusters en de geestelijke noden van de onbereikte zielen over de hele wereld? Maak een plan om te offeren en uit te geven omwille van de volken.

Hoe ga ik de volken bezoeken?

Overdenk strategisch, creatief en wijs de manieren waarop jij het Evangelie kan delen met andere bevolkingsgroepen, vooral de onbereikte (daarmee bedoel ik degenen die nog geen toegang hebben tot het Evangelie). Sommigen wonen in je eigen land omdat ze van ver hier naar toe gekomen zijn, misschien in je eigen omgeving. Denk na over manieren waarop je hen kunt bereiken. Misschien Moslims uit Somalië, Arabieren uit Egypte, Boeddhisten uit Tibet of mensen uit welke bevolkingsgroep dan ook. Denk ook na over mogelijkheden om naar het buitenland te gaan, of dat nu short-term is voor één of twee weken, mid-term voor één jaar of twee jaar of long-term voor een paar decennia. Overweeg alle manieren waarop je je leven kunt besteden, je gezin kunt leiden of je werk kunt doen terwijl je doordringt tot bevolkingsgroepen over de wereld met het Evangelie. Want daarvoor zijn we geschapen.

In de gemeente waar ik herder ben hebben we het vaak over een “blanco cheque.” Als volgelingen van Christus hebben we Hem een “blanco cheque” gegeven met ons leven. Dit betekent dat Hij ons mag gebruiken voor de verspreiding van het Evangelie in de wereld. Onze tijd is van Hem, ons geld is van Hem, onze gezinnen zijn van Hem en onze toekomst is van Hem. Zonder addertjes onder het gras. We willen gaan waar Hij ons leidt, alles geven wat Hij nodig heeft en alles gehoorzamen wat Hij gebiedt. Elke keer als we als gemeente Gods leiding ervaren naar een andere onbereikte bevolkingsgroep, vragen we iedereen om hun “blanco cheque” op tafel te leggen en aan God te vragen of Hij wil dat ze gaan.

Is jouw leven dus een “blanco cheque” voor God? Heb je alles op tafel gelegd en gevraagd, “God, hoe wilt U dat ik (of mijn gezin) aan de volken geef?” Heb je Hem gevraagd, “Hoe wilt U dat ik (of mijn gezin) naar de volken ga?” Wilt U dat we naar het buitenland verhuizen om Uw roem te verspreiden?” Ik ben er van

overtuigd dat God deze vragen helder zal beantwoorden als je ze in het gebed voor Hem neerlegt. Want zoals we hebben gezien wil Hij Zijn wil liever door ons volbrengen dan wij dat zelf willen. En als we Hem volgen zal Hij ons leiden naar mensen, plaatsen en posities waar we het meest doeltreffend discipelen kunnen maken uit alle volken voor de verheerlijking van Zijn naam.

*

6. Hoe ga ik discipelmakers maken?

De bovenstaande vragen over de volken kunnen overweldigend zijn. Is het echt realistisch dat we deel kunnen uitmaken van de verspreiding van het Evangelie onder elke bevolkingsgroep op deze planeet? Het antwoord op deze vraag is echter verassend eenvoudig.

Denk erover na, van iedereen die ooit op aarde geleefd heeft had Jezus de grootste liefde voor de verspreiding van Gods heerlijkheid onder alle volken. En wat deed Hij? Hij bracht zijn leven door met een paar mensen, in hen stak Hij al Zijn tijd. Zijn strategie om de volken te bereiken was duidelijk: Maak discipelmakers.

Zoals we gezien hebben zal God ons naar verschillende plekken in de wereld leiden. Maar waar we ook wonen, de opdracht is hetzelfde. Of je nu een

gemeente leidt of een moeder bent die thuis werkt, en of je nu in de bergen van Noord-Afghanistan bent of op het platteland in ergens in Nederland, God heeft ons geboden om discipelen te maken. Geen enkele Christen kan zich voor dit gebod verontschuldigen en aan dit gebod ontsnappen. We moeten dus allemaal om ons heen kijken en ons zelf afvragen, “Hoe ga ik een paar discipelmakers maken?” Deze vraag valt vanzelf uiteen in andere vragen:

Hoe breng ik ze binnen?

Het maken van discipelmakers begint met het verzamelen van een klein groepje mannen of vrouwen (afhankelijk, natuurlijk, van je eigen geslacht, ervan uitgaande dat het maken van discipelen het beste gedaan kan worden door mannen samen en vrouwen samen). Denk na over twee, drie of vier mensen die God in je omgeving gebracht heeft die je kunt leiden om discipelen te maken. Vraag God om de namen van specifieke mensen, of vraag het aan je dominee of leider van de gemeente als het niet lukt. Nodig die mensen vervolgens uit om bewust tijd met jou door te brengen in de dagen die voorliggen met het duidelijke doel om samen in Christus te groeien.

Hoe leer ik ze te gehoorzamen?

Het maken van discipelen houdt in dat we mensen alles leren te gehoorzamen wat Christus ons geboden heeft (Mattheus 28:19). Denk erover na hoe dit zal gaan met de paar mensen in je leven. Wat moet je hen leren uit Gods Woord? Hoe kun je hen onderwijzen op een manier waarop ze de Bijbel zelf leren lezen en begrijpen. Misschien lees je samen door een Bijbelboek, misschien gebruik je een Bijbelstudie-methode. Hoe dan ook, neem geen genoegen met het overbrengen van informatie. Richt je op transformatie. Als je samenkomt, vraag dan hoe ze Christus volgen en op mensen vissen. Je kunt de zes vragen hier gebruiken om ze te leiden in het ontwikkelen van een eigen plan om discipelen te maken. Deze vragen kunnen dan de basis vormen om elkaar te vragen hoe ze Jezus volgen en wie ze van Jezus vertellen. Zoals we gezien hebben is deze wederzijdse door genade doordrenkte, door het Evangelie gedreven verantwoording absoluut essentieel in het zijn en maken van discipelen.

Hoe leef ik gehoorzaamheid uit?

Hier wordt het maken van discipelen zowel interessant als versterkend. We zagen in Mattheüs 4 dat Jezus ons oproept om Hem te volgen. En wanneer we dat doen beginnen we te vissen op mensen. We bevinden ons dan in een positie waarin we anderen leiden om ons te gaan volgen. Paulus zei praktisch tegen de Christenen in Korinthe, *“Volg mij zoals ik Jezus volg”* (1 Korinthe 11: 1). Hij zei tegen de Christenen in Filippi, *“Wat u ook geleerd en ontvangen en gehoord en in mij gezien hebt, doe dat; en de God van de vrede zal met u zijn”* (Filippenzen 4:9). Paulus had zo geleefd voor deze gelovigen dat Hij kon zeggen, *“Volg mijn voorbeeld.”* En dat betekent zeker niet dat Hij volmaakt was en ook wij hoeven niet volmaakt te zijn om discipelen te kunnen maken. Maar als je je leven richt op een paar mensen die God je gegeven heeft, moeten ze het leven van Christus in jou zien, horen en opmerken. Nodig hen dan thuis uit. Laat ze je zien met je gezin. Laat hen zien hoe ze moeten bidden, de Bijbel moeten bestuderen en het Evangelie moeten

delen. Praktisch, het maken van discipelmakers houdt in dat we dit groepje zien en tegen hen zeggen, “*Volg mij.*” Maak daarom bewust een plan om uit te leven wat het betekent om Christus te volgen.

Hoe zend ik hen uit?

Als je hen leert wat Christus geboden heeft en het leven van Christus uitleeft, is één van de geboden die je hen leert en uitleeft Jezus' gebod om discipelen te maken. Het doel is niet dat alleen dit kleine groepje Jezus volgt; het doel is dat ze op mensen gaan vissen. Dus op den duur draag je hen op om zelf zo'n klein groepje te vinden. Je hebt hen dan laten zien wat het betekent om discipelen te maken en nu zend je hen uit om hetzelfde te doen. Natuurlijk blijf je hen bemoedigen, dienen, onderwijzen, verzorgen en voor hen bidden, maar ook heb je hen losgelaten zodat ze de tijd die ze met jou besteed hebben kunnen gaan besteden met anderen om het zelfde te doen wat jij

gedaan hebt. Op deze manier begint je leven letterlijk het Evangelie te vermenigvuldigen door de discipelen je hebt gemaakt.

Francis Chan en ik hebben materiaal ontwikkelt met de naam “Vermenigvuldigen” met als doel om discipelen praktisch te helpen met het maken van discipelen. Dit kun je hier vinden: geloofstoerusting.nl/series/x-vermenigvuldigen/ En of je dit materiaal nu gebruikt, ander materiaal of gewoon alleen Gods Woord, het doel is hetzelfde: Besluit om je leven te besteden om discipelmakers te maken.

*

De oproep van de Koning

Dit was Jezus' strategie om het Goede Nieuws van Gods genade en heerlijkheid over de wereld te verspreiden. Tweeduizend jaar geleden liep Hij over de straten en door de steegjes van Israël. Hij begon een revolutie, maar geen revolutie met massa's mensen. Een revolutie met een paar mensen. Deze paar discipelen leerden denken, liefhebben, onderwijzen, leven en dienen als Hem. Hij veranderde volgelingen, ze werden vissers en jij en ik hebben het Evangelie vandaag omdat zij trouw waren in het maken van discipelen.

Laten we trouw zijn en hetzelfde doen. We zijn volgelingen van Jezus. We zijn gestorven aan onszelf en we leven nu in Christus. Hij heeft ons gered van onze zonden en Hij heeft onze ziel voldoening gegeven. Hij heeft onze gedachten veranderd door Zijn waarheid, Hij heeft ons verlangen vervuld met Zijn vreugde en Hij heeft onze wil in overeenstemming gebracht met Zijn wil. Hij heeft ons samengevoegd als een lichaam van gelovigen en de plaatselijke gemeenten oproepen om deze alles in beslag nemende opdracht uit te voeren: De verkondiging van het Evangelie en de weergave van Zijn heerlijkheid onder alle volken in de wereld.

Bij deze opdracht zijn we allemaal betrokken. Niet één kind van God is door God bedoeld als toeschouwer in deze grote opdracht. Elk kind van God wordt door Hem uitgenodigd om bezig te zijn in de voorste linies van deze allerhoogste missie in de

geschiedenis. Elke discipel van Jezus is geroepen, geliefd, geschapen en gered om discipelen te maken van Jezus die discipelen maken van Jezus die discipelen maken van Jezus totdat de genade van God genoten wordt en de heerlijkheid van God verhoogd is onder alle bevolkingsgroepen op deze planeet. En op die dag zal elke discipel van Jezus — elke volgeling van Jezus en elke visser van mensen — het gezicht van de Verlosser zien en de heerlijkheid van de Vader aanschouwen in een schouwspel van onbeschrijflijke schoonheid en de eeuwige gelukzaligheid zal nooit, maar dan ook nooit vervagen.

Dit is een oproep om voor te sterven.
Dit is een Koning om voor te leven.

Hoe volg ik Jezus het komende jaar?

Om onszelf voor te bereiden op het komende jaar is het goed om opnieuw te onderzoeken wat Gods wil nu eigenlijk is voor ons leven. Doen we wat God van ons vraagt? Leven we zoals God wil dat we leven? Het is niet de vraag hoe ik Hem wil volgen, maar hoe Hij wilt dat ik Hem volg.

Lees in dit boekje wat Jezus verlangen is voor Zijn discipelen en hoe we als vissers van mensen ook het komende jaar met Hem mogen samenwerken in de verspreiding van het Evangelie waar Hij ons ook zend.

✉ vragen@levenslicht.org

f levenslicht.org

📷 @levenslicht_

Levenslicht.

Kijk voor meer informatie op
levenslicht.org/Jezus-missie

